

**SMERNICA 2001/42/ES EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
z 27. júna 2001
o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie
EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE**

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä jej článok 175(1),

so zreteľom na návrh komisie),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru),

so zreteľom na stanovisko Výboru pre regióny),

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy) a s ohľadom na spoločný text schválený Zmierovacím výborom 21. marca 2001,

Keďže:

- 1) Článok 174 zmluvy zabezpečuje, že úlohou politiky spoločenstva v oblasti životného prostredia je prispievať okrem iného k zachovaniu, ochrane a zlepšovaniu kvality životného prostredia, ochrane ľudského zdravia a šetrného a racionálneho využívania prírodných zdrojov a že sa táto zakladá na princípe prevencie. Článok 6 zmluvy zabezpečuje, že sa požiadavky ochrany životného prostredia zahrnú do definície politických cieľov a činností spoločenstva, najmä s ohľadom na podporu trvalo udržateľného rozvoja.
- 2) Piaty environmentálny akčný program: k trvalej udržateľnosti - Program európskeho spoločenstva pre politiku a činnosti vo vzťahu k životnému prostrediu a trvalo udržateľnému rozvoju), doplnený rozhodnutím rady č. 2179/98/ES) o jeho prehodnotení, potvrdzuje dôležitosť posudzovania pravdepodobných environmentálnych účinkov plánov a programov.
- 3) Dohovor o biologickej diverzite požaduje od strán podľa možností čo najväčšie a najvhodnejšie začlenenie ochrany a trvalo udržateľného využívania biologickej diverzity do príslušných sektorových a medzisektorových plánov a programov.
- 4) Environmentálne posudzovanie je dôležitý nástroj na začlenenie environmentálnych hľadísk do prípravy a schvaľovania určitých plánov a programov, ktoré majú pravdepodobne významný účinok na životné prostredie členských štátov, pretože zabezpečí, aby sa tieto účinky prijatých plánov a programov zohľadnili počas ich prípravy a pred schválením.
- 5) Prijatie postupov environmentálneho posudzovania na úrovni plánovania a tvorenia programov by mohlo prospieť podnikom vytvorením konzistentnejšieho rámca pre ich činnosti formou zahrnutia relevantných environmentálnych informácií do rozhodovacieho procesu. Zahrnutie širšej skupiny faktorov do rozhodovacieho procesu by malo prispieť k trvalo udržateľnejším a účinnejším riešeniam.
- 6) Rozličné systémy environmentálneho posudzovania existujúce v členských štátoch by mali obsahovať súbor spoločných procedurálnych požiadaviek nevyhnutných pre vyššiu úroveň ochrany životného prostredia.
- 7) Dohovor OSN/Európskej hospodárskej komisie o hodnotení vplyvov presahujúcich hranice štátov, kt. platí tak pre členské ako aj pre ďalšie štáty, tiež podnecuje strany dohovoru, aby uplatňovali jeho princípy pri plánoch a programoch; na druhom stretnutí strán dohovoru v Sofii 26. a 27. februára 2001 sa rozhodlo o príprave právne záväzného protokolu o strategickom environmentálnom posudzovaní, ktoré by doplnilo existujúce ustanovenia o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v kontexte presahujúcom hranice štátov s výhľadom možného prijatia pri príležitosti piatej ministerskej

konferencie "Životné prostredie pre Európu" na výnimočnom stretnutí strán dohovoru naplánovanom na máj 2003 v Kyjeve na Ukrajine. Systémy na environmentálne posudzovanie plánov a programov fungujúce v spoločenstve by mali zabezpečiť, že v prípadoch, keď sa pripravuje implementácia plánu alebo programu jedného členského štátu s pravdepodobnými významnými vplyvmi na životné prostredie iného členského štátu, uskutočnia sa primerané cezhraničné konzultácie. Informácie o plánoch a programoch s významnými účinkami na životné prostredie iných štátov by sa mali posielat' medzi členskými štátmi a ďalšími štátmi recipročne a ekvivalentne vo vhodnom právnom rámci.

- 8) Požaduje sa preto vytvorenie minimálneho rámca environmentálneho posudzovania na úrovni spoločenstva, ktoré by stanovilo všeobecné princípy systému environmentálneho posudzovania a detaily by ponechalo na členských štátoch, so zreteľom na princíp subsidiarity. Činnosť spoločenstva by nemala zachádzať za hranicu nutnosti, aby sa dosiahli ciele stanovené v zmluve.
- 9) Táto smernica je procedurálnej povahy a jej požiadavky by sa mali začleniť do existujúcich postupov členských štátov, alebo pridružiť do špeciálne vytvorených postupov. Aby sa predišlo zdvojeniu posudzovania, členské štáty by mali vo vhodných prípadoch zohľadniť fakt, že posudzovania sa budú vykonávať na rozličných úrovniach v hierarchii plánov a programov.
- 10) Všetky plány a programy, ktoré sa pripravujú pre množstvo sektorov a ktoré stanovujú rámec pre zhodu v otázkach budúceho rozvoja projektov uvedených v prílohách 1 a 2 smernice rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní účinkov niektorých verejných a súkromných projektov na životné prostredie¹⁾ a všetky plány a programy, pri ktorých sa určila potreba posudzovania v súlade so smernicou rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prírodných biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín²⁾, majú pravdepodobne významné účinky na životné prostredie a mali by byť oficiálne predmetom systematického environmentálneho posudzovania. V prípade, že ovplyvňujú využívanie malých území na miestnej úrovni, alebo sú menšími modifikáciami vyššie spomenutých plánov alebo programov, mali by sa posudzovať iba ak členské štáty určia, že budú mať pravdepodobne významné účinky na životné prostredie.
- 11) Ďalšie plány a programy, ktoré stanovujú rámec pre zhodu v otázkach budúceho rozvoja projektov nemusia vždy mať významné účinky na životné prostredie a mali by sa posudzovať iba ak členské štáty rozhodnú, že pravdepodobne takéto účinky mať budú.
- 12) Keď členské štáty rozhodnú takto, mali by zohľadniť relevantné kritériá uvedené v tejto smernici.
- 13) Niektoré plány a programy pre svoju zvláštnu povahu nespádajú pod túto smernicu.
- 14) V prípade, že sa vyžaduje posudzovanie podľa tejto smernice, by sa mala vypracovať environmentálna správa obsahujúca relevantné informácie, ako ustanovuje táto smernica, a ktorá popisuje a hodnotí pravdepodobné významné environmentálne účinky implementácie plánu alebo programu a primerané alternatívy, s ohľadom na ciele a geografický rozsah plánu alebo programu; členské štáty by mali informovať komisiu o každom opatrení, ktoré prijali a ktoré sa týka kvality environmentálnych správ.
- 15) Aby sa prispelo k transparentnejšiemu rozhodovaniu s cieľom zaistiť komplexnosť a spoľahlivosť informácií poskytovaných pre posudzovanie, je potrebné zabezpečiť, aby sa počas posudzovania plánov a programov uskutočnili konzultácie s orgánmi s príslušnou environmentálnou zodpovednosťou a s verejnosťou a aby sa stanovili vhodné časové rámce, ktoré by poskytovali dostatočný čas na konzultácie, vrátane vyjadrenia stanovísk.
- 16) Tam, kde má implementácia plánu alebo programu vytvoreného v jednom štáte pravdepodobne významný vplyv na životné prostredie iných členských štátov, malo by sa umožniť dotknutým členským štátom aby sa zúčastnili konzultácií a príslušné orgány a verejnosť by mali byť informované a mali by mať možnosť vyjadriť svoje stanovisko.
- 17) Environmentálna správa a stanoviská relevantných orgánov a verejnosti, ako aj výsledky každej cezhraničnej konzultácie by sa mali vziať do úvahy počas prípravy plánu alebo programu a pred jeho

schválením alebo postúpením na legislatívne konanie.

18) Členské štáty by mali zabezpečiť, že pri schválení plánu alebo programu sú príslušné orgány a verejnosť informovaní a že sú im prístupné relevantné informácie.

19) Tam, kde vzniká záväzok vykonať posudzovanie účinkov na životné prostredie z tejto smernice a súčasne z inej legislatívy spoločenstva, ako je smernica rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúcich vtákov³), smernica 92/43/EHS, alebo smernica 2000/60/ES Európskeho parlamentu a rady z 23. októbra 2000 ustanovujúca rámec pôsobnosti spoločenstva v oblasti vodnej politiky⁴), členské štáty môžu zabezpečiť koordinované alebo spoločné postupy na plnenie požiadaviek dôležitej legislatívy spoločenstva, aby sa predišlo zdvojovaniu posudzovania.

20) Komisia by mala vypracovať prvú správu o uplatňovaní a účinnosti tejto smernice päť rokov po nadobudnutí jej účinnosti a potom ďalej v sedemročných intervaloch. S ohľadom na ďalšie zjednotenie požiadaviek ochrany životného prostredia a berúc do úvahy získané skúsenosti, mali by byť k prvej správe prípadne pripojené návrhy na zmenu tejto smernice, najmä čo sa týka možnosti jej rozšírenia na ďalšie oblasti alebo sektory a ďalšie typy plánov a programov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1 **Ciele**

Cieľom tejto smernice je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych úvah do prípravy a schvaľovania plánov a programov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja tým, že sa zabezpečí, v súlade s touto smernicou, vykonanie environmentálneho posudzovania určitých plánov a programov, ktoré majú pravdepodobne významné účinky na životné prostredie.

Článok 2 **Definície**

Na účely tejto smernice:

- a) "plány a programy" sú plány a programy vrátane tých, na ktorých financovaní sa podieľa Európske spoločenstvo, ako aj ich akékoľvek modifikácie:
ktoré sú predmetom prípravy a/alebo schvaľovania úradom na štátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni alebo ktoré úrad pripravuje na schválenie prostredníctvom parlamentného alebo vládneho legislatívneho postupu a
- ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo administratívne predpisy;
- b) "environmentálne posudzovanie" je príprava environmentálnej správy, uskutočnenie konzultácií, zohľadnenie environmentálnej správy a výsledkov konzultácií pri rozhodovaní a poskytnutie informácií o rozhodnutí v súlade s článkami 4 až 9;
- c) "environmentálna správa" je časť plánovacej alebo programovej dokumentácie, ktorá obsahuje informácie požadované článkom 5 a prílohou I;
- d) "verejnosť" je jedna alebo viac fyzických alebo právnických osôb a podľa národnej legislatívy alebo zaužívanej praxe aj ich združenia, organizácie alebo skupiny.

Článok 3 **Rozsah**

1. Environmentálne posudzovanie sa vykonáva v súlade s článkami 4 až 9 pre plány a programy uvedené v odsekoch 2 až 4, ktoré majú pravdepodobne významné environmentálne účinky.
2. Podľa odseku 3 sa environmentálne posudzovanie vykonáva pre všetky plány a programy,
 - a) ktoré sa pripravujú pre poľnohospodárstvo, lesníctvo, rybárstvo, energetiku, dopravu, odpadové hospodárstvo, vodné hospodárstvo, telekomunikácie, turistiku, plánovanie miest a vidieka alebo

- využívanie územia a ktoré stanovujú rámec pre súhlas budúceho rozvoja projektov uvedených v prílohách I a II k smernici 85/337/EHS, alebo
- b) pri ktorých sa určilo, že vyžadujú posudzovanie podľa článku 6 alebo 7 smernice 92/43/EHS s ohľadom na ich pravdepodobný účinok na lokalitu.
3. Plány a programy uvedené v odseku 2, ktoré určujú využívanie malých území na miestnej úrovni a menšie modifikácie plánov a programov na ktoré sa vzťahuje odsek 2, vyžadujú environmentálne posudzovanie iba v prípade, ak členské štáty určia, že majú pravdepodobne významné environmentálne účinky.
 4. Členské štáty určia, či iné plány alebo programy ako sú uvedené v odseku 2, ktoré stanovujú rámec pre odsúhlasenie budúceho rozvoja projektov, majú pravdepodobne významné environmentálne účinky.
 5. Členské štáty určia, či plány alebo programy, na ktoré sa vzťahujú odseky 3 a 4 majú pravdepodobne významné environmentálne účinky preskúmaním každého jednotlivého prípadu, alebo špecifikovaním typov plánov a programov alebo kombináciou oboch týchto prístupov. Za týmto účelom členské štáty vezmú vo všetkých prípadoch do úvahy relevantné kritériá uvedené v prílohe II a tým zabezpečia, že sa plány a programy s pravdepodobne významnými účinkami na životné prostredie zahrnú pod účinnosť tejto smernice.
 6. Pri preskúmaní každého jednotlivého prípadu a pri špecifikovaní typov plánov a programov podľa odseku 5, sa uskutočnia konzultácie s orgánmi uvedenými v článku 6 (3).
 7. Členské štáty zabezpečia, že ich závery podľa odseku 5, vrátane dôvodov, prečo nevyžaduje environmentálne posudzovanie podľa článkov 4 až 9, sú prístupné verejnosti.
 8. Predmetom tejto smernice nie sú nasledovné plány a programy:
 - plány a programy, ktorých jediným účelom je národná obrana alebo civilná ochrana,
 - finančné alebo rozpočtové plány a programy.
 9. Táto smernica sa nevzťahuje na plány a programy spolufinancované v súčasných programových intervaloch¹⁾ pre nariadenia rady (ES) č. 1260/1992) a (ES) č. 1257/1993).

Článok 4 **Všeobecné záväzky**

1. Environmentálne posudzovanie uvedené v článku 3 sa vykonáva počas prípravy plánu alebo programu a pred jeho schválením alebo postúpením na legislatívne konanie.
2. Požiadavky tejto smernice sa začlenia do existujúcich postupov členských štátov na schválenie plánov a programov alebo sa pridružia do postupov vytvorených pre súlad s touto smernicou.
3. Kde plány a programy tvoria časť určitej hierarchie, členské štáty, aby predišli duplikácii posudzovania, zohľadnia fakt, že posudzovanie sa uskutoční v súlade s touto smernicou na rozličných úrovniach hierarchie. Pre účely, mimo iného, predchádzaniu zdvojenia posudzovania, členské štáty použijú článok 5 (2) a (3)

Článok 5 **Environmentálna správa**

1. Tam, kde sa podľa článku 3 (1) požaduje environmentálne posudzovanie, vypracuje sa environmentálna správa, v ktorej sa určia, popíšu a zhodnotia pravdepodobne významné účinky implementácie plánu alebo programu na životné prostredie a primerané alternatívy, ktoré zohľadňujú ciele a geografický rozmer plánu alebo programu. Informácie, ktoré sa za týmto účelom poskytujú sú uvedené v prílohe I.
2. Environmentálna správa vypracovaná podľa odseku 1 musí obsahovať informácie, ktoré možno odôvodnene požadovať pri zohľadnení súčasných poznatkov a metód posudzovania, obsah a úroveň podrobnosti plánu alebo programu, v akom štádiu rozhodovacieho procesu sa nachádza a rozsah v akom sú určité záležitosti vhodnejšie posudzované na rozličných úrovniach procesu, aby sa predišlo zdvojovaniu posudzovania.
3. Dostupné relevantné informácie o environmentálnych účinkoch plánov a programov získané na inej úrovni rozhodovania alebo prostredníctvom inej legislatívy spoločenstva môžu byť použité na poskytovanie informácií uvedených v prílohe I.
4. Keď sa rozhoduje o rozsahu a úrovni podrobnosti informácií, ktoré musí environmentálna správa

obsahovať, uskutočnia sa konzultácie s orgánmi uvedenými v článku 6 (3).

Článok 6 **Konzultácie**

1. Návrh plánu alebo programu a environmentálna správa vypracovaná v súlade s článkom 5 sa sprístupní orgánom uvedeným v odseku 3 tohoto článku a verejnosti.
2. Orgány uvedené v odseku 3 a verejnosť uvedená v odseku 4 dostanú včasnú a účinnú príležitosť vyjadriť svoje stanovisko k návrhu plánu alebo programu a k sprievodnej environmentálnej správe vo vhodnom čase pred schválením plánu alebo programu alebo ich postúpeniu na legislatívne konanie.
3. Členské štáty určia orgány pre konzultácie, ktoré sú z dôvodu svojej špecifickej environmentálnej zodpovednosti pravdepodobne zainteresované v environmentálnych účinkoch implementácie plánov a programov.
4. Členské štáty identifikujú verejnosť pre účely odseku 2, vrátane zainteresovanej verejnosti, alebo pravdepodobne zainteresovanej verejnosti alebo verejnosti majúcej záujem na veci rozhodovanej podľa tejto smernice, vrátane relevantných mimovládnych organizácií, akými sú organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a ďalšie zainteresované organizácie.
5. O podrobnostiach zabezpečenia informovanosti úradov a verejnosti a konzultácií s nimi rozhodnú členské štáty.

Článok 7 **Cezhraničné konzultácie**

1. Keď členský štát usúdi, že implementácia plánu alebo programu, ktorý sa vypracúva pre jeho územie bude mať pravdepodobne významné účinky na životné prostredie iného členského štátu, alebo kde to požaduje členský štát, ktorý bude pravdepodobne zasiahnutý, členský štát na ktorého území sa plán alebo program vypracúva zašle kópiu návrhu plánu alebo programu a relevantnú environmentálnu správu druhému členskému štátu, pred jeho schválením alebo postúpením na legislatívne konanie.
2. Ak je členskému štátu zaslaná kópia návrhu plánu alebo programu a environmentálna správa podľa odseku 1, oznámi tento druhému členskému štátu, či si želá uskutočniť konzultácie pred schválením plánu alebo programu alebo jeho postúpením na legislatívne konanie a ak to oznámi, zainteresované členské štáty začnú konzultácie týkajúce sa pravdepodobných cezhraničných environmentálnych účinkov implementácie plánu alebo programu a opatrení určených na zníženie alebo odstránenie týchto účinkov.
Kde sa takéto konzultácie uskutočnia, zainteresované členské štáty dohodnú podrobnosti na zabezpečenie informovanosti úradov uvedených v článku 6 (3) a verejnosti uvedenej v článku 6 (4), členského štátu, ktorý je pravdepodobne významne zasiahnutý a že tieto úrady a verejnosť dostanú príležitosť zaslať svoje stanovisko v primeranom časovom rámci.
3. Kde sa od členských štátov vyžaduje podľa tohto článku, aby začali konzultácie, dohodnú sa hneď na ich začiatku na primeranom čase ich trvania.

Článok 8 **Rozhodovanie**

Environmentálna správa vypracovaná podľa článku 5, stanoviská vyjadrené podľa článku 6 a výsledky každej cezhraničnej konzultácie uskutočnenej podľa článku 7 sa zohľadnia pri príprave plánu alebo programu pred jeho schválením alebo postúpením na legislatívne konanie.

Článok 9 **Informácie o rozhodnutí**

1. Členské štáty zabezpečia, aby orgány uvedené v článku 6 (3), verejnosť a každý členský štát, s ktorým sa konzultovalo podľa článku 7, boli pri schválení plánu alebo programu informovaní a že takto

informovaným budú sprístupnené nasledujúce položky:

- a) plán alebo program ako bol schválený;
 - b) vyhlásenie, sumarizujúce ako boli začlenené úvahy o environmentálnych aspektoch do plánu alebo programu a ako bola v súlade s článkom 8 zohľadnená environmentálna správa vypracovaná podľa článku 5, stanoviská vyjadrené podľa článku 6 a výsledky uskutočnených konzultácií podľa článku 7 a dôvody pre výber schváleného plánu alebo programu v porovnaní s inými prijateľnými alternatívami a
 - c) opatrenia o ktorých sa rozhodlo v súvislosti s monitoringom podľa článku 10.
2. Členské štáty detailne upravujú zabezpečenie informácií podľa odseku 1.

Článok 10 **Monitoring**

1. Členské štáty sledujú významné environmentálne účinky implementácie plánov a programov aby boli, okrem iného, schopné včas identifikovať nepredvídané škodlivé účinky a schopné uskutočniť vhodné nápravné opatrenia.
2. S cieľom dosiahnuť súlad s odsekom 1, môžu sa vo vhodnom prípade použiť existujúce monitorovacie štruktúry, aby sa predišlo zdvojovaniu sledovania.

Článok 11 **Vzťah k inej legislatíve spoločenstva**

1. Environmentálnym posudzovaním uskutočneným podľa tejto smernice nebudú dotknuté žiadne požiadavky smernice 85/337/EHS a ani požiadavky iného práva spoločenstva.
2. Pre plány a programy, pre ktoré vzniká záväzok uskutočniť posudzovanie účinkov na životné prostredie súčasne z tejto smernice a inej legislatívy spoločenstva, členské štáty môžu zabezpečiť koordinované alebo spoločné postupy, aby sa okrem iného predišlo zdvojovaniu posudzovania.
3. Pre plány a programy spolufinancované európskym spoločenstvom sa environmentálne posudzovanie podľa tejto smernice uskutoční v súlade so špeciálnymi ustanoveniami príslušnej legislatívy spoločenstva.

Článok 12 **Informácie, podávanie správ a revízia**

1. Členské štáty a komisia si budú vymieňať informácie o skúsenostiach získaných pri uplatňovaní tejto smernice.
2. Členské štáty zabezpečia, aby boli environmentálne správy dostatočnej kvality na splnenie požiadaviek tejto smernice a oznámia komisii každé opatrenie týkajúce sa kvality týchto správ.
3. Komisia zašle prvú správu o uplatňovaní a účinnosti tejto smernice Európskemu parlamentu a rade do 21. júla 2006.
So zreteľom na ďalšie zjednocovanie požiadaviek ochrany životného prostredia v súlade s článkom 6 zmluvy a zohľadňujúc skúsenosti získané uplatňovaním tejto smernice v členských štátoch, budú prípadne túto správu sprevádzať návrhy na zmenu tejto smernice. Komisia obzvlášť zväží možnosť rozšírenia rozsahu tejto smernice na iné oblasti/sektory a iné plány a programy.
Nová hodnotiacia nasleduje v sedemročných intervaloch.
4. Komisia podá správu o vzťahu medzi touto smernicou a nariadeniami (ES) č. 1260/1999 a (ES) č. 1257/1999 v dostatočnom predstihu pred uplynutím programových období stanovených pre tieto nariadenia, so zámerom zabezpečiť koherentný prístup ohľadom tejto smernice a následných nariadení spoločenstva.

Článok 13 **Implementácia smernice**

1. Členské štáty zabezpečia účinnosť zákonov, nariadení a administratívnych predpisov potrebných pre zosúladenie s touto smernicou do 21. júla 2004. Bezodkladne o tom informujú komisiu.
2. Opatrenia, ktoré prijímajú členské štáty obsahujú odkazy na túto smernicu, alebo sú k nej pripojené pri ich oficiálnom vydaní. Metodiku tvorenia týchto odkazov si určia členské štáty.
3. Povinnosť uvedená v článku 4 (1) sa vzťahuje na plány a programy, ktorých prvý formálny akt nasleduje po dni uvedenom v odseku 1. Plány a programy, ktorých prvý formálny prípravný akt sa uskutoční pred týmto dňom a ktorý je schválený alebo postúpený na legislatívne konanie po viac ako 24 mesiacoch od toho dňa, sú predmetom povinnosti uvedenej v článku 4 (1), pokiaľ členské štáty v jednotlivých prípadoch nerozhodnú, že to nie je uskutočniteľné a informujú o svojom rozhodnutí verejnosť.
4. Do 21 júla 2004 oznámia členské štáty komisii, okrem opatrení uvedených v odseku 1 aj samostatne informácie o typoch plánov a programov, ktoré budú v súlade s článkom 3 predmetom environmentálneho posudzovania podľa tejto smernice. Komisia sprístupní tieto informácie členským štátom. Informácie sa budú pravidelne aktualizovať.

Článok 14 **Vstup do platnosti**

Táto smernica vstúpi do platnosti dňom uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Článok 15 **Určenia**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Luxemburgu 27 júna 2001

za Európsky parlament

predseda

N. FONTAINE

za radu

predseda

B. ROSENGREN

PRÍLOHA I

Informácie uvedené v článku 5 (1)

Informácie, ktoré sa poskytujú podľa článku 5 (1) a ktoré sú predmetom článku 5 (2) a (3) sú nasledovné:

- a) náčrt obsahu, hlavné ciele plánu alebo programu a vzťah k iným relevantným plánom alebo programom;
- b) dôležité aspekty súčasného stavu životného prostredia a ich pravdepodobný vývoj bez implementácie plánu alebo programu;
- c) environmentálne charakteristiky oblastí, ktoré budú pravdepodobne významne ovplyvnené;
- d) všetky existujúce environmentálne problémy, ktoré sú relevantné pre plán alebo program, vrátane a najmä tých, ktoré sa vzťahujú na environmentálne obzvlášť dôležité oblasti, akými sú oblasti určené na základe smerníc 79/409/EHS a 92/43/EHS;
- e) ciele ochrany životného prostredia, stanovené na medzinárodnej úrovni, alebo úrovni spoločenstva alebo členského štátu, ktoré sú relevantné pre plán alebo program a spôsob, akým boli tieto ciele a ďalšie úvahy o environmentálnych aspektoch zohľadnené pri jeho príprave;
- f) pravdepodobne významné účinky (1) na životné prostredie vrátane otázok akými sú biodiverzita, populácia, zdravie ľudí, živočíchy, rastliny, pôda, voda, ovzdušie, klimatické faktory, hmotné fondy, kultúrne dedičstvo, vrátane architektonického a archeologického dedičstva, krajiny a vzájomných vzťahov horeuvedených faktorov;
- g) opatrenia určené na predchádzanie, znižovanie a čo najväčšiu kompenzáciu každého významného nepriaznivého účinku implementovaného plánu alebo programu na životné prostredie;
- h) náčrt dôvodov pre výber alternatív a opis spôsobu, akým sa vykonalo posudzovanie, vrátane akýchkoľvek ťažkostí (akými sú technické nedostatky alebo nedostatok know-how), ktoré sa vyskytli pri zostavovaní požadovaných informácií;
- i) popis opatrení určených na monitorovanie podľa článku 10;

j) netechnické zhrnutie informácií poskytnutých vo vyššie uvedených bodoch.

PRÍLOHA II

Kritéria pre určenie pravdepodobnej dôležitosti účinkov uvedené v článku 3 (5)

1. Charakteristiky plánov a programov so zvláštnym zreteľom na
 - mieru v akej plán alebo program stanovuje rámec pre projekty a iné činnosti, so zreteľom na miesto, povahu, veľkosť a operačné podmienky alebo alokáciou zdrojov,
 - mieru v akej plán alebo program ovplyvňuje iné plány a programy vrátane hierarchizovaných,
 - význam plánu alebo programu pre integráciu environmentálnych úvah, najmä s ohľadom na podporu trvalo udržateľného rozvoja,
 - environmentálne problémy relevantné pre plán alebo program,
 - význam plánu alebo programu pre implementáciu legislatívy spoločenstva o životnom prostredí (napr. plány a programy spojené s odpadovým hospodárstvom alebo ochranou vôd)

2. Charakteristiky účinkov a pravdepodobne zasiahnutých oblastí so zvláštnym zreteľom na
 - pravdepodobnosť, trvanie, frekvencia a zvratnosť účinkov,
 - kumulatívny charakter účinkov,
 - cezhraničný charakter účinkov,
 - riziká pre ľudské zdravie a životné prostredie (napr. s ohľadom na nehody)A
 - miera a rozsah účinkov v priestore (geografická oblasť a veľkosť pravdepodobne dotknutej populácie),
 - hodnota a zraniteľnosť pravdepodobne zasiahnutého územia z hľadiska:
 - zvláštnych prírodných charakteristík alebo kultúrneho dedičstva,
 - prekročených noriem kvality životného prostredia alebo hraničných hodnôt,
 - intenzívneho využívania územia,
 - účinkov na oblasti alebo krajiny, ktorým bol priznaný status štátnej alebo medzinárodnej ochrany, alebo ochrany v rámci spoločenstva.